

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
КИЇВСЬКИЙ УНІВЕРСИТЕТ ІМЕНІ БОРИСА ГРІНЧЕНКА
ФАКУЛЬТЕТ ПРАВА І МІЖНАРОДНИХ ВІДНОСИН
Кафедра англійської мови

ФОРМУВАННЯ СЕРЕДОВИЩА
НАВЧАННЯ АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ У
ВИЩИХ НАВЧАЛЬНИХ ЗАКЛАДАХ

МАТЕРІАЛИ

V-го науково-методичного семінару

(Київ, 8 грудня 2016 року)

Київ – 2017

і
ан
юї
ру
ах
ах
их
ми
ца
та
і
ку
ам
ой
зві
і у
сої
ця
их
юї

Рецензент: Завідувач кафедри східних мов і перекладу Інституту філології Київського університету імені Бориса Грінченка, кандидат історичних наук, доцент І. В. Семеніст

Рекомендовано до друку Вченою радою

*Факультету права і міжнародних відносин Київського університету імені
Бориса Грінченка*

(протокол №7 від 18 квітня 2017 року)

Формування середовища навчання англійської мови у вищих навчальних закладах: Матеріали науково-методичного семінару (м. Київ, 8 грудня 2016 року.) / відп. ред. Д. В. Ольшанський. – К.: ФОП Кандиба Т. П., 2017. – 150 с.

Збірник містить матеріали доповідей учасників науково-методичного семінару «Формування середовища навчання англійської мови у вищих навчальних закладах», який відбувся на Факультеті права і міжнародних відносин Київського університету імені Бориса Грінченка 8 грудня 2016 року.

Автори опублікованих матеріалів несуть повну відповідальність за зміст матеріалів, точність цитувань та наведених фактів.

© Київського університету ім. Бориса Грінченка, 2017

**ВІТАЛЬНЕ СЛОВО ДО УЧАСНИКІВ НАУКОВО-МЕТОДИЧНОГО СЕМІНАРУ
«Формування середовища навчання англійської мови у вищих
навчальних закладах»**

Шановні учасники семінару!

Радо вітаю однодумців, об'єднаних спільними професійними і науковими інтересами, які готові поділитися своїми ідеями та здобутками для того, щоб зробити певні кроки в напрямку удосконалення мовної освіти в Україні. З кожним роком тематика науково-методичного семінару не лише не втрачає актуальності, але й стає особливо нагальною в умовах переосмислення навчального процесу у вищій школі на засадах компетентнісного підходу. Розробка і впровадження у практику нових методів, прийомів, технологій навчання іноземних мов студентами немовних спеціальностей у ВНЗ, формування сприятливого середовища для оволодіння іноземними мовами студентами різних спеціальностей та інші важливі питання семінару є пріоритетними для удосконалення і розвитку мовної освіти в українській вищій школі.

Подібні наукові заходи, хоча не є масштабними, все ж мають велику цінність, яка полягає у тому, що вони слугують певним підготовчим етапом, стартовим майданчиком для молодого покоління науковців, у той час як для досвідчених вчених вони надають можливість апробувати нові ідеї, застосувати вже напрацьовані і теоретично обґрунтовані положення у практиці вищої школи.

Приємно бачити серед учасників не лише членів кафедри англійської мови, але й колег з інших навчальних закладів. Сподіваємося, що ця співпраця буде розвиватися й надалі і стане поштовхом для успішних індивідуальних та спільних наукових проєктів.

Бажаю вам усім творчого натхнення, плідної роботи і конструктивної дискусії!

З повагою,

Соколовська Світлана Володимирівна,
заступник декана з науково-методичної та навчальної роботи факультету
права та міжнародних відносин, кандидат педагогічних наук, доцент

Махінова В. М.

МОВА ТА КУЛЬТУРА ЯК ФАКТОРИ РОЗВИТКУ СОЦІОКУЛЬТУРНОГО КОМПОНЕНТА ІНШОМОВНОЇ ОСВІТИ МАЙБУТНЬОГО ВЧИТЕЛЯ	7
--	---

Кнодель Л. В.

COACHING AS ONE OF THE EFFECTIVE METHODS OF TEACHERS' TRAINING	14
---	----

Нітенко О. В.

ДЕЯКІ АСПЕКТИ ПІДГОТОВКИ МАЙБУТНІХ ЮРИСТІВ В УНІВЕРСИТЕТАХ ФЕДЕРАТИВНОЇ РЕСПУБЛІКИ НІМЕЧЧИНА	22
---	----

Ольшанський Д. В.

ВИКОРИСТАННЯ СУЧАСНИХ ЗАСОБІВ НАВЧАННЯ АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ У ПРОЦЕСІ ПРОФЕСІЙНОЇ ПІДГОТОВКИ ФАХІВЦІВ У СФЕРІ МЕДІА КОМУНІКАЦІЙ	32
---	----

Громова Н. М.

РОЗУМІННЯ ТА ІНТЕРПРЕТАЦІЯ ТЕКСТУ	38
---	----

Шкарбан І. В.

ФОРМУВАННЯ ПСИХОФІЗІОЛОГІЧНИХ МЕХАНІЗМІВ АУДІЮВАННЯ ПРОФОРІЄНТОВАНОГО ТЕКСТУ	44
---	----

Скуратівська Г. С.

КРИТЕРІЇ ВІДБОРУ ЛЕКСИКИ З АНГЛІЙСЬКОГО ПРОФЕСІЙНОГО МОВЛЕННЯ ДЛЯ СТУДЕНТІВ СПЕЦІАЛЬНОСТЕЙ РЕКЛАМИ ТА ЗВ'ЯЗКІВ З ГРОМАДСЬКІСТЮ	52
--	----

Домніч Л. М.

РОЗВИТОК МОТИВАЦІЙНО-ОРІЄНТОВАНОГО СЕРЕДОВИЩА В НАВЧАННІ ІНОЗЕМНОЇ МОВИ У ВИЩИХ ВІЙСЬКОВИХ НАВЧАЛЬНИХ ЗАКЛАДАХ УКРАЇНИ.....	58
---	----

Гродський І. Я.

ФОРМУВАННЯ ВМІНЬ ПРОФЕСІЙНОГО СПІЛКУВАННЯ
ІНОЗЕМНОЮ МОВОЮ У СТУДЕНТІВ СПЕЦІАЛЬНОСТІ “ФІЗИЧНЕ
ВИХОВАННЯ”63

Бондар О. Ю.

НАВЧАННЯ ІНШОМОВНОГО ДІАЛОГІЧНОГО МОВЛЕННЯ ЯК
ЗАСОБУ ФОРМУВАННЯ ПРОФЕСІЙНОЇ КОМПЕТЕНЦІЇ СТУДЕНТІВ
СПЕЦІАЛЬНОСТІ «ПРАКТИЧНА ПСИХОЛОГІЯ» 70

Кисельова І. І.

АКТИВІЗАЦІЯ ПІЗНАВАЛЬНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ В ПРОЦЕСІ НАВЧАННЯ
АНГЛОМОВНОМУ ГОВОРІННЮ СТУДЕНТІВ СОЦІАЛЬНО-
ПСИХОЛОГІЧНИХ СПЕЦІАЛЬНОСТЕЙ 77

Михайлик О. П.

ІНТЕНСИФІКАЦІЯ ПРОЦЕСУ НАВЧАННЯ ІНОЗЕМНОЇ МОВИ
СТУДЕНТІВ НЕПРОФІЛЬНИХ СПЕЦІАЛЬНОСТЕЙ ЗА ДОПОМОГОЮ
СОЦІАЛЬНОГО СЕРВІСУ YOUTUBE 83

Федорчук І. В.

ДОСЛІДНИЦЬКА СПРЯМОВАНІСТЬ ЗМІСТУ ІНШОМОВНОЇ
ПІДГОТОВКИ СТУДЕНТІВ НЕМОВНИХ СПЕЦІАЛЬНОСТЕЙ У ВНЗ
УКРАЇНИ 90

Махінова М. В.

СОЦІОКУЛЬТУРНІ АСПЕКТИ ТА СКЛАДОВІ МОВНОЇ ОСВІТИ
ВЕЛИКОЇ БРИТАНІЇ 96

Тугай О. М.

ПСИХОЛІНГВІСТИЧНІ ХАРАКТЕРИСТИКИ СПРИЙНЯТТЯ ТА
РОЗУМІННЯ МЕНТАЛЬНОГО ЛЕКСИКОНУ ДІЕСЛІВ
ВОЛЕВІЯВЛЕННЯ В КОМУНІКАТИВНОМУ ПРОЦЕСІ
ІНШОМОВНОГО МОВЛЕННЯ 102

професійних діалогів для подальшого вивчення та аналізу зі студентами-психологами, запропоновано впровадження ділових ігор як засіб, що сприяє засвоєнню фахового мовного матеріалу, розвитку вмінь та навичок переконання, емпатії, активного слухання та створює підґрунтя підготовки майбутніх психологів до професійної комунікативної діяльності, і, в свою чергу, максимально ефективному навчанню професійного діалогічного мовлення майбутніх фахівців психологічної спеціальності. Мету подальших досліджень ми бачимо у виділенні тактик і стратегій, характерних для професійного мовлення майбутнього психолога.

ЛІТЕРАТУРА:

1. Арутюнова Н. Д. Жанры общения Текст. / Н. Д. Арутюнова // Человеческий фактор в языке. Коммуникация, модальность, дейксис. – Москва : Наука, 1992. – С. 52-56.
2. Балаян, А. Р. К проблеме функционально-лингвистического изучения диалога / А. Р. Балаян // Изв. РАН. Серия лит. и языка. – 1971. – Т. 30, вып. 4. – С. 325-331.
3. Бубнова Г. И. Текстовые категории устного спонтанного диалога: (на материале фр. яз.) / Г. И. Бубнова // Вопросы системной организации речи. – М. : Изд-во МГУ, 1987. – С. 47-68.
4. Виноградов С. И. Нормативный и когнитивно-прагматический аспекты культуры речи / С. И. Виноградов // Культура русской речи и эффективность общения / Отв. ред. : Л. К. Граудина, Е. Н. Ширяев ; Российская академия наук. Институт русского языка им. В. В. Виноградова. – М. : Наука, 1996. – С. 121-152.
5. Каменева Т. В. Профессиональная речь психологов разных специализаций / Т. В. Каменева // Austrian Journal of Humanities and Social Sciences – Выпуск № 7-8, 2014. – С. 182-185.
6. Колокольцева Т. Н. Специфические коммуникативные единицы диалогической речи / Т. Н. Колокольцева. – Волгоград : Изд-во Волгоград. гос. ун-та, 2001. – 260 с.
7. Нагула О. Л. Робоча програма «Теорія і практика психотренінгу» для студентів за напрямом підготовки «Психологія» / О. Л. Нагула. – К. : Київ. ун-т ім. Б. Грінченка, 2015. – 16 с.
8. Рождественский Ю. В. Теория риторики. / Ю. В. Рождественский. – 4-е изд., испр. – М. : Флинта, 2006. – 512 с.
9. Селіванова О. О. Сучасна лінгвістика: термінологічна енциклопедія / О. О. Селіванова. – Полтава : Довкілля - К, 2006. – 716 с.
10. Соловьева А. К. О некоторых общих вопросах диалога / А. К. Соловьева // Вопр. языкознания. – 1965. – № 6. – С. 103-110.

11. Сухих С. А. Типология речевого общения / Сухих С. А. // Язык, дискурс, личность : межвуз. сб. науч. тр. - Тверь : ТГУ, 1990. - С. 48-49.
12. Таран О. П. Робоча програма «Тренінг комунікативних умінь» для студентів за напрямом підготовки «Практична психологія». / О. П. Таран. - К. : Київ. ун-т ім. Б. Грінченка, 2015. - 14 с.
13. Frank W. Taxonomie der Dialogen Types // Sprachtheorie, Pragmatic, Interdisziplinasen: Akten des 19. Linguisten Kolloquiums Vechta. Lund, 1985, - p. 201-258.

Кисельова І. І.

*Київський університет
імені Бориса Грінченка,
м. Київ*

АКТИВІЗАЦІЯ ПІЗНАВАЛЬНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ В ПРОЦЕСІ НАВЧАННЯ АНГЛОМОВНОМУ ГОВОРІННЮ СТУДЕНТІВ СОЦІАЛЬНО-ПСИХОЛОГІЧНИХ СПЕЦІАЛЬНОСТЕЙ

Постановка проблеми в загальному вигляді. Процеси глобалізації, інтеграції та інформатизації у сучасному світі зумовлюють необхідність володіння англійською мовою у тій мірі, яка забезпечила б людині комфортне існування в сучасному соціумі, її успішне професійне зростання. Розширення контактів із зарубіжними країнами спричиняє необхідність спілкування фахівців різних галузей, які могли б не тільки передавати основний зміст виступів, але й вільно, чітко і логічно висловлювати свої думки. При безпосередньому спілкуванні фахівець потребує умінь не лише сприймати інформацію на слух, але й умінь брати участь в обговоренні предмета спілкування, розмірковуючи над ним; характеризувати предмет обговорення, описувати його сильні чи слабкі сторони; вмінь аналізувати і коментувати інші висловлювання і точки зору. Успішне інтегрування України в політичне, бізнесове і освітянське середовище світу вимагає від фахівців будь-якої галузі володіння іноземними мовами на рівні, достатньому для ефективного функціонування в професійній і повсякденній сфері.

Актуальність дослідження. Англійська мова вважається найбільш поширеною в світі. Тому процес її вивчення в немовному вузі виявляється глибоко та стійко мотивованим, що постає одним із важливих розвивальних чинників у процесі навчання сучасного студента. Відповідно до Загальноєвропейських Рекомендацій з мовної освіти основною метою навчання іноземної мови є формування у тих, хто навчається

комунікативної компетенції, що означає оволодіння мовою як засобом міжкультурного спілкування, розвиток умінь використовувати іноземну мову як інструмент у діалозі культур і цивілізації сучасного світу.

Англійська мова стає засобом підвищення рівня знань у рамках своєї спеціальності й формування професійної спрямованості студента. В наш час англійська мова все більше необхідна для удосконалення майбутньої спеціальності студентів взагалі і студентів соціально-психологічних спеціальностей зокрема, оскільки є можливості ознайомитись з англомовними фаховими виданнями. Крім того, студенти можуть поїхати на стажування за кордон, де викладання буде проходити англійською мовою. Також їм доведеться спілкуватись з однолітками з інших країн, виступати на семінарах, робити доповіді тощо.

Таким чином, в умовах, коли сучасному професіоналу важко обійтись без володіння певним рівнем мови, потрібна конкретизація і актуалізація цілі професійно-орієнтованого іншомовного навчання, активізація пізнавальної діяльності студентів. Метою викладача має бути спрямованість на формування здатності студента до професійного спілкування в полікультурному просторі і фокусування уваги на професійно-діловій складовій іншомовного навчання фахівця. В результаті чого особливу актуальність набуває професійно-орієнтований підхід до навчання іноземної мови, який передбачає формування у студентів здатності іншомовного спілкування в конкретних, професійних, ділових, наукових сферах і ситуаціях з урахуванням особливостей професійного мислення, тобто – професійно-орієнтоване навчання. Під професійно-орієнтованим навчанням розуміють навчання, засноване на врахуванні потреб студентів у вивченні іноземної мови, що диктуються особливостями майбутньої професії чи спеціальності, які, в свою чергу, вимагає його вивчення. Термін «професійно-орієнтоване навчання» вживається для позначення процесу викладання іноземної мови в немовному вузі, орієнтованого на читання літератури за фахом, вивчення професійної лексики і термінології, а останнім часом і на спілкування в сфері професійної діяльності.

Мета статті. Показати шляхи активізації пізнавальної діяльності студентів соціально-психологічних спеціальностей в процесі навчання англомовному говорінню.

Аналіз останніх досліджень. Вивченням проблем навчання іншомовної усномовленневої діяльності студентів займались вітчизняні та зарубіжні вчені: О. С. Большакова, А. Л. Бердичевський, Н. Ф. Бориско, Л. П. Голованчук, А. Й. Гордєєва Л.О. Смельянова, V. Benson, B. Coffey, C. Kennedy, A. Waters. Ефективність використання методу ситуативного

навчання досліджували іноземні та вітчизняні вчені Richards J. C., Rodgers T. S., Firth J. R., О. Багрянцева, С. Гапонова та інші.

Виконання комунікативного завдання реалізується учасниками спілкування у різних видах мовленнєвої діяльності: аудіюванні, говорінні, читанні, письмі.

Навчання англomовному говорінню є об'єктивною необхідністю і викладачу слід зробити все, щоб навчити студентів цьому виду мовленнєвої діяльності. На думку Е. Н. Соловової, в наш час значення навчання устномовленнєвому спілкуванню, у якому говоріння відіграє першорядну роль, важко переоцінити [7]. Говоріння – це продуктивний вид мовленнєвої діяльності, за допомогою якого (спільно з аудіюванням) здійснюється усне вербальне спілкування. Змістом говоріння є вираження думок в усній формі. Розрізняють ініціативне (активне) говоріння, реактивне (відповідь) і репродуктивне говоріння [3]. Говоріння може протікати в діалогічній або монологічній формі або у складному переплетенні діалогу і монологу, отже, вміння говоріння включає в себе дві групи специфічних умінь: діалогічні і монологічні.

Монолог – це безпосередньо спрямований до співрозмовника чи аудиторії організований вид усного мовлення, який передбачає висловлювання однієї особи [3, 167]. Монолог являє собою відносно розгорнутий вид мовлення, на основі якого будується окреме висловлювання або послідовність висловлювань.

З іншого боку, монолог - це організований вид мовлення, що означає планування та програмування не тільки окремого висловлювання, а й усього повідомлення. Саме цей аспект навчання дисциплінує мислення, вчить логічно мислити, правильно будувати своє висловлювання. Важливою особливістю монологічного мовлення є його неперервність, що дозволяє вільно і повністю висловлювати свої думки. У практиці навчання іноземної мови доводиться стикатися з таким явищем, коли студент не може зробити самостійне повідомлення, що складається з декількох послідовних, пов'язаних між собою фраз. Найчастіше висловлювання їх являють собою дуже стислі відповіді на запитання викладача, або чисто формальне, хронологічне перерахування якихось дій, подій, фактів.

Навчання монологічного мовлення - надзвичайно складна справа. Монологічне висловлювання розглядається як компонент процесу спілкування будь-якого рівня - парного, групового, масового. Це означає, що будь-яке монологічне висловлювання є монологічним за своєю природою, але завжди комусь адресоване, навіть якщо цей адресат – та сама людина, яка говорить, хоча в структурному і багатьох інших відношеннях його види дуже специфічні. [5, 176-177].

Діалогічне мовлення – це процес мовленнєвої взаємодії двох або більше учасників спілкування [3, 146]. Діалог є складним процесом, який характеризується наявністю глибокої розумової діяльності з опорою на увагу, пам'ять, прогнозування та мовленнєвий слух. Про це свідчить цілий ряд досліджень, що з'явилися в цій області. Сам по собі діалог являє собою форму усного спілкування, що виражається в обміні репліками між двома суб'єктами з метою обміну інформацією, впливу на співрозмовника, встановлення контакту і взаєморозуміння.

Для діалогу необхідна обов'язкова зміна осіб, які говорять, повинна спостерігатися поперемінна адресація мови. У той же час, відбувається одночасна підготовка власного висловлювання, його реалізація і сприйняття своєї мови і мовлення співрозмовника на слух. В методиці викладання англійської мови існують кілька способів навчання діалогічної мови: з використанням діалогу – зразка, на основі покрокового складання діалогу, і за допомогою створення ситуації спілкування.

Необхідно відзначити те, що як форма мовленнєвого спілкування діалог часто зіставляється з монологом. Л. П. Якубинський відмітив, що в живій мові складно чітко розмежувати діалог і монолог, обидва явища тісно переплітаються між собою, утворюючи ряд перехідних явищ.

Виклад основного матеріалу. Метою навчання англійської мови у ВНЗ є досягнення рівня, достатнього для практичного використання її в майбутній професійній діяльності. Ось чому слід заохочувати студентів до вивчення мови, розвивати їх пізнавальну активність. Особливістю студентських груп, які вивчають іноземну (англійську) мову за професійним спрямуванням в є різний рівень підготовки з іноземної мови на попередніх етапах навчання, що обумовлює нагальну необхідність розробки та застосування інноваційних освітніх технологій та особистісно-орієнтованого підходу в навчанні. Отже задача викладача – є підібрати матеріал з різних видів мовленнєвої діяльності, щоб «сильні» студенти змогли якнайкраще представити свої знання з тієї чи іншої теми, а «слабкі» студенти не відчували себе некомфортно і мали змогу теж брати участь у навчальному процесі і підвищити рівень своїх знань, вмінь та навичок.

Для активізації пізнавальної діяльності студентів необхідно:

- підбирати ситуації для обговорення, пов'язані з їх подальшою професійною діяльністю
- використовувати особистісно-орієнтований підхід

Навчання говорінню як процесу продуктивному вимагає від студентів побудови висловлювання, обумовленого ситуацією спілкування, а також є складним методичним завданням, оскільки оволодіння ним зв'язано з найбільшими труднощами для тих, хто навчається і вимагає великих часових затрат і зусиль як з боку викладача, так і з боку студентів.

В умовах професійного навчання підбір мовленнєвих вправ і завдань передбачає виконання дій у навчальних ситуаціях, які моделюють реальні мовленнєві умови спілкування. Ці вправи мають бути комунікативно і професійно спрямованими й вмотивованими. Важливим є також вправи, які створюють ситуації мовлення, адекватні умовам майбутньої педагогічної діяльності студентів – бесіда, дискусія з приводу педагогічної інформації прочитаної або почутої на англійській мові, аналіз певних ситуацій; виконання студентами творчих завдань. Прикладом може бути: анотування професійних текстів, оцінка їх змісту, постановка питань, виконання завдань, пов'язаних з обговоренням певних ситуацій, з якими студент може зіткнутись в житті. Наприклад, студентам спеціальності «соціальна робота» та «соціальна педагогіка» пропонується ситуація для розгорнутого висловлювання: ви – працівник соціальної служби. Сім'я звернулась туди за допомогою. Ваше завдання – дати опис складу сім'ї, житлових умов цієї сім'ї і довести, чи потребує ця сім'я допомоги соціальної служби чи їй треба дати відмову в цьому. При вивченні теми «Сім'я» розглядали типи сімей: «нуклеарна сім'я», «розширена сім'я», «модифікована розширена сім'я» обговорювали ситуацію: чому в сучасному світі близькі родичі часто живуть далеко один від одного і тому діти не мають можливості контактувати зі своїми близькими родичами. Треба висловити свою точку зору з цього приводу, пояснити як відсутність спілкування з близькими може вплинути на дитину. Студентам-психологам цікаво обговорити ситуацію конфліктів в сім'ї, їх причини та наслідки.

Подібні завдання націлені на створення власного зв'язного висловлювання, самостійного вибору мовних засобів та стилю викладу монологу.

Концепція особистісно-орієнтованого підходу передбачає, що організація учбового процесу, методичні підходи та рішення викладача, використання учбового матеріалу, відбір вправ та завдань мають відповідати особистості того, хто навчається, його потребам, мотивам, активності, інтелекту, індивідуальним та психологічним особливостям. Викладач має враховувати як індивідуальні особливості так і рівень базової підготовки студентів. Саме така робота дає можливість розкрити справжні можливості кожного студента і відповідно до цього створювати для нього індивідуальну траєкторію розвитку, що різноманітний учбовий процес, робить його більш цікавим, комфортним і, головне, дозволяє підвищити ефективність і результативність процесу навчання [4, 242]. Особистісно-орієнтований підхід є одним зі складових, які сприяють реалізації завдань професійно-орієнтованого навчання. Він передбачає гнучкість постановки цілей, створення психологічно комфортних умов для

розкриття творчих здібностей учнів, враховує особистісні інтереси і потреби студентів, робить його не об'єктом процесу навчання, а активним суб'єктом пізнавальної діяльності. Все це впливає на відбір матеріалу, методичну організацію, стимулює застосування сучасних освітніх технологій і, як наслідок, підвищує результативність процесу навчання.

Наведемо деякі приклади. Працюючи зі студентами спеціальності «Логопедія» над текстом про людей з вадами слуху, зору, мовленнєвими розладами, ставимо проблемне питання: «Як допомогти людині з проблемами зору, слуху, мови освоїтися в життєвому просторі і відчувати себе рівноправним членом суспільства? Чи зможе зробити щось спеціаліст в даній ситуації?» Логічно виходимо також на обговорення питання толерантного ставлення до людей з обмеженими можливостями здоров'я, яке є складною соціальною проблемою, і обговорюємо можливі шляхи його вирішення. Працюючи над тематичним розділом «Освіта» студентам пропонується згадати їх шкільне життя. Спочатку вони відповідають на запитання про свою рідну школу, про вчителів, однокласників. Подібні питання стають початком дискусії. Студенти діляться своїми міркуваннями, висловлюють своє ставлення щодо організації навчального процесу сучасної школи, пропонують своє бачення з цього приводу, висловлюють міркування, що б вони бажали змінити, а що залишити. Чи необхідно відвідувати дошкільний навчальний заклад перед тим, як піти до школи. При цьому дискусія охоплює всіх студентів незалежно від рівня їх мовленнєвої англійської підготовки. Кожен намагається висловитись на рівні своїх вмінь. Все це зближує групу, студенти відчують себе єдиним колективом.

Таким чином особистісно-орієнтований підхід сприяє підвищенню мотивації до вивчення англійської мови, формуванню творчих і пізнавальних здібностей, сприяє соціалізації особистості.

Висновки. Головним в свої роботі ми вважаємо – необхідність створити на заняттях ситуацію успіху, допомогти сильним студентам реалізувати свої можливості в більш складній діяльності, а слабким студентам – виконати посильний для них об'єм роботи. Отже процес навчання має бути не тільки результативним, але й захоплюючий.

ЛІТЕРАТУРА:

1. Бех І. Д. Становлення професіонала в сучасних соціальних умовах // Педагогіка толерантності. – 2001. - №3-4 - С. 157-162.
2. Бородіна Г. І. Комунікативно-орієнтовне навчання іноземної мови у немовному вузі. // Навчання іноземних мов у вищих навчальних закладах. Іноземні мови 2005. - № 2 – С. 28-30.

3. Методика навчання іноземних мов у середніх начальних закладах: Підручник/ кол. Авторів під керівн. С. Ю. Ніколаєвої. – К.: Ленвіт, 1999. – 320с.
4. Насонова Н. А. Передача інформації в процесі вивчення іноземної мови / Н. А. Насонова // Проблеми гуманізму і освіти: зб. матеріалів наук.-метод. конф., м. Вінниця, 21-22 травня 2002 р. В 2-х томах. Том 2. – Вінниця: Універсам – Вінниця, 2002. - С.241-243.).
5. Пассов Е. И. Урок иностранного языка в средней школе. – 2-е изд., дораб. – М.: Просвещение, 1988. – 223 с.
6. Скрипка Л. І., Бондаренко О. М. та ін. Індивідуальна робота зі студентами. //Інноваційні технології навчання. – К.: „Вища школа”. - 2005. – С. 131-142.
7. Соловова Е. Н. Методика обучения иностранным языкам: базовый курс: пособие для студентов пед. вузов и учителей / Е. Н. Соловова. – М.: АСТ: Астрель, 2009. – 238 с.

Михайлик О. П.
Київський університет
імені Бориса Грінченка,
м. Київ

ІНТЕНСИФІКАЦІЯ ПРОЦЕСУ НАВЧАННЯ ІНОЗЕМНОЇ МОВИ СТУДЕНТІВ НЕПРОФІЛЬНИХ СПЕЦІАЛЬНОСТЕЙ ЗА ДОПОМОГОЮ СОЦІАЛЬНОГО СЕРВІСУ YOUTUBE

Нині став очевидним той факт, що всі студенти незалежно від спеціальності та спеціалізації чітко усвідомлюють, що їхнє майбутнє на пряму залежить від того, як вони володіють іноземними мовами та сучасними інформаційно-комунікаційними технологіями.

Курс, взятий країною до Європейського простору, реформа вищої школи, запровадження ESCT нівелювали відсутність стимулів до регулярної та якісної роботи студентів. Однак, навчання іноземної мови студентів непрофільних спеціальностей має ряд особливостей, пов'язаних з необхідністю реалізації принципів професійно-орієнтованого підходу до навчання.

Зважаючи на той факт, що студенти, що вступили до вишу, мають різний рівень сформованих навичок та вмінь мовленнєвих компетенцій, основна мета вивчення курсу англійської мови полягає у формуванні спеціалізованої комунікативної компетенції, яка забезпечує спілкування у професійно-трудовій сфері.